

ת"ד 519/07/19 - מדינת ישראל נגד עומאר סואעד

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 519-07-19 מדינת ישראל נ' סואעד

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד	
נגד	
נאשם	עומאר סואעד
באמצעות עו"ד סלין חביבאללה,	
ממשרד עו"ד איאד נג'ידאת	

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לביטול הכרעת הדין, שניתנה ביום 28.10.20, בהעדר הנאשם.
2. בהליך שלפני, הוגש, ביום 3.7.19, כתב אישום, נגד הנאשם, בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי ציות לתמרור 301 בצומת, התנהגות הגורמת נזק, רישיון נהיגה שפקע למעלה משנתיים, אי מסירת פרטים בתאונת נפגעים ואי עצירת רכב במקום תאונה.
- מכתב האישום עולה שהנאשם לא ציית לתמרור תן זכות קדימה, נכנס לצומת, חסם דרכו של רכב פרטי, שהגיע משמאלו, והתנגש בו. כתוצאה מהתאונה נפגעה ונזקקה לטיפול רפואי נהגת הרכב המעורב ונגרמו נזקים לכלי הרכב. הנאשם, על פי כתב האישום, עזב את מקום התאונה מלבי למסור את פרטיו האישיים לנהגת המעורבת או למשטרה.
3. ב"כ הנאשם טוען שהנאשם לא קיבל כל הודעה על קיום הדיון, בו הורשע בהעדרו, וטוען לעיוות דין, משלא נהג ברכב בעת האירוע. לטענתו אחריותו לתאונה של הנאשם נובעת אך ורק מכח בעלותו על הרכב. נטען שעת נשפט הנאשם בהעדרו נשללה ממנו היכולת להציג ראיותיו לעניין זה.
- ב"כ הנאשם ציינה שרק בחודש מרץ 2021, התקבל הייצוג במשרדם, ועל כן הוגשה בקשה זו רק עתה.
- ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה בצינה שנטל ההוכחה להוכיח שנהג אחר נהג ברכב בעת האירוע, מוטל על הנאשם, כבעלים של הרכב. הנאשם, נטען, לא הביא כל ראיה לכך שאחר נהג ברכב באירוע. עוד נטען שהבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, ודינו של הנאשם הוכרע בהעדרו, לאחר שזומן לדיון כדיון.

הכרעה

4. מאישור המסירה של ההזמנה לדין עולה שאישור המסירה של ההזמנה לדין, ליום 28.10.20, חזר כנמסר לנמען הרשום, ביום 14.5.20, חתום על ידי הדוור. מכאן שהנאשם זומן כדין לדין בו הורשע בהעדרו, והכרעת הדין ניתנה כדין.

5. הבקשה שלפני הועלתה לראשון בדיון ביום 17.6.21, למעלה מחצי שנה לאחר שנמסרה הכרעת הדין לנאשם. כעולה מאישור המסירה שבמערכת, הכרעת הדין נמסרה לנאשם ביום 3.11.20. לא הונח לפני טעם משכנע לשיהוי הרב בהגשת הבקשה שלפני. טענת הסנגורית שמשרדם קיבל את הייצוג אך בחודש מרץ השנה, אינה מצדיקה את השיהוי הרב בהגשת הבקשה, ועל הנאשם היה להעלות טענתו זו בהזדמנות הראשונה.

6. אשר לעיוות הדין, הנאשם טוען שלא נהג ברכב באירוע, אולם טענה זו נטענה בעלמא, ללא שהובאה כל ראיה לביסוסה. בנסיבות אלה לא הוכח קיומו של עיוות דין (ראה רע"פ 2575/17 רונן גייאר נ' מדינת ישראל).

בהינתן האמור, הבקשה לביטול הכרעת הדין נדחית.

המזכירות תמציא החלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"א, 23 יוני 2021, בהעדר הצדדים.